

Veckobrev från Isbrytaren Oden 2016-09-13

Hej på er,

Då var vi inne på det sista veckobrevet för denna gång. Oden kommer nu fortsätta till Longyearbyen för att byta besättning och lämna forskare.

Navigation

Efter CCGS Louis S St. Laurent lämnat oss gick vi norrut mot Lomonosov-ryggen för att genomföra sista delen av det kanadensiska programmet. I söndags började vi röra oss sydvart för att under forskning gå mot Longyearbyen. Isläget har varit varierande med stora nyisområden men även mycket tungkörda områden. Vi märker att vintern är i antågande då vi ser 5-10 cm tjock nyis i pölar som bara några dagar sedan var helt öppna. Detta gör att hela ismassan håller ihop och det blir svårt att flytta isflak.

Forskning

I början av perioden bogserades seismikutrustningen efter Oden. Detta är alltid en utmaning i isområden då det är lätt att utrustningen skadas eller förloras i isen. Man får inte backa och inte heller gira för kraftigt. För att få raka linjer och kunna hålla jämn fart så har vi brutit upp sektioner på ca 25M. Därefter har vi sjösatt utrustningen och gått tillbaka i vår ränna. Detta är tidskrävande men resultatet blir mycket bättre.

Under förflyttningen söderöver stoppar vi ca 2ggr per dygn och tar CTD-kast samt genomför forskning på isen. Då vissa projekt är klara med provtagning så återstår rapportskrivning, packning samt sjösurring av utrustning.

Ombordlivet

Den gångna veckan har det satts ihop lag som fått tävla i musikquizz och "So you think you can dance". Snart så har vi en ensam segrare i pingisturneringen

Djurlivet

Storsäl har siktats liggandes på ett isflak, vi kunde tydligt utröna att de just höll på att dra sticka om vem av dem som är nästa skrovsmål för de otroligt skygga isbjörnarna som fortfarande lyser med sin frånvaro.

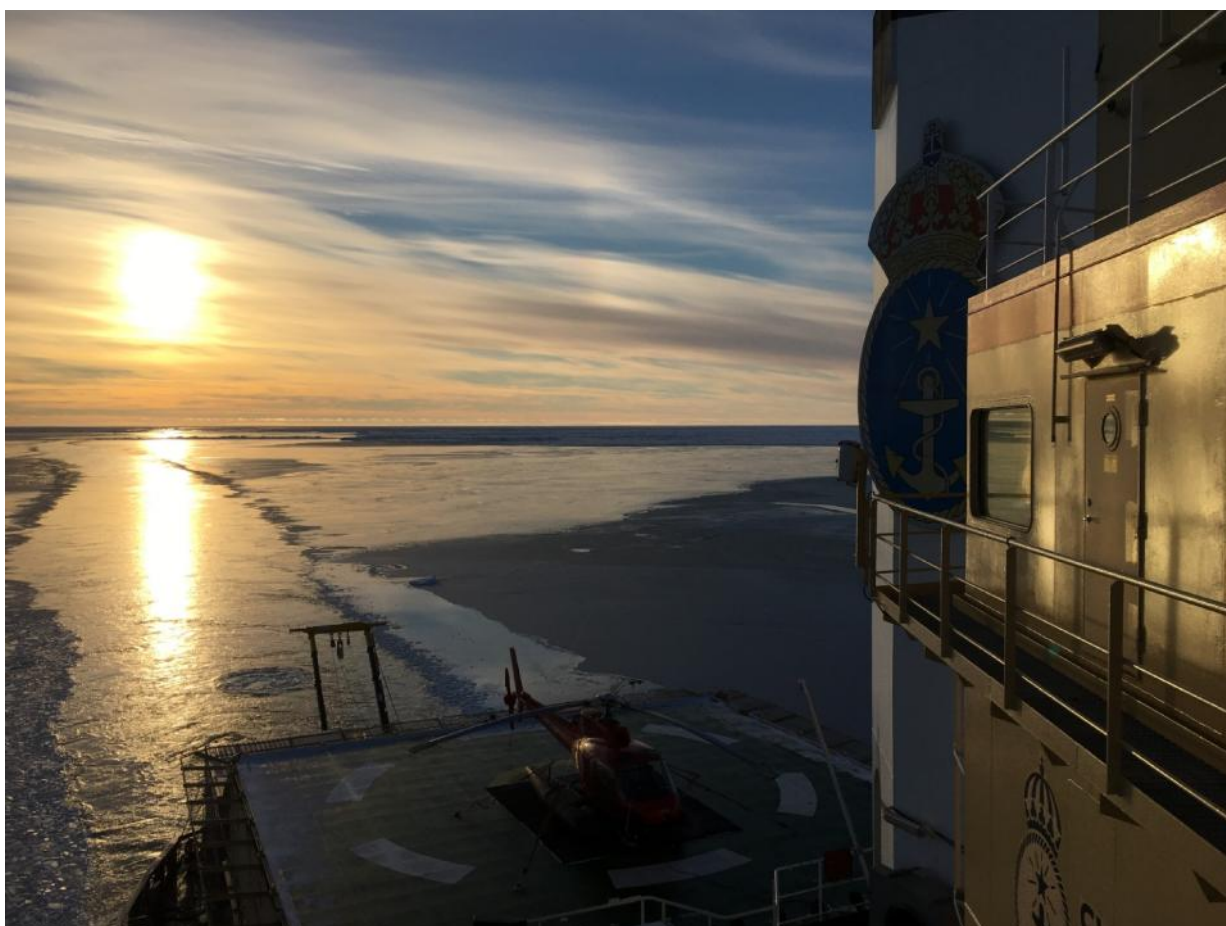
Allt väl ombord.

Erik

Seismikk

örning på väg tillbaka i vår egen brutna ränna.

Precis akter om Oden syns ett av de sista skotten som sköts av på den sista seismiklinjen.

Oden genom isen.

Isstation.